

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

SLOBODA, VELIKA GORICA

Zagreb, ožujak 2003.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi	4
3.1.1.	Program pretvorbe	5
3.1.2.	Razvojni program	5
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	5
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	6
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	10
3.3.	Obnova postupka pretvorbe	11
3.4.	Provedba programa pretvorbe	13
3.5.	Upis u sudski registar	14
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	15
4.1.	Dionice s popustom	15
4.2.	Dionice bez popusta	17
4.3.	Dionice iz portfelja Fonda	18
4.4.	Dionice iz portfelja mirovinskih fondova	21
4.5.	Prodaja vlastitih dionica	22
4.6.	Stjecanje dionica većinskog vlasnika	23
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME PRIPAJANJA DRUŠTVU MERCATOR-H D.O.O. I POSLOVANJE DRUŠTVA	24
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme pripajanja Društva društvu Mercator-H d.o.o.	24
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	24
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	27
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	27
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	28
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	29

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/161

Urbroj: 613-01-02-03-12

Zagreb, 9. travnja 2003.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA SLOBODA, VELIKA GORICA

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01 i 143/02) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Sloboda, Velika Gorica

Revizija je obavljena u razdoblju od 4. studenoga 2002. do 17. ožujka 2003.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Postupke pretvorbe i privatizacije uređuju sljedeći zakoni i provedbeni propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99, 52/00),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95, 142/98),
- Zakon o postupku preuzimanja dioničkih društava (Narodne novine 124/97, 57/01, 60/01),
- Zakon o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike, odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90, 61/91),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96, 39/99, 42/99, 92/99, 43/00, 131/00, 27/01, 34/01, 65/01, 118/01, 80/02, 81/02),
- Pravilnik o dodjeli dionica bez naplate (Narodne novine 44/96, 1/97, 137/97, 6/98),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Sloboda, trgovačko poduzeće za promet robom, s potpunom odgovornošću, Velika Gorica, Hrvatske bratske zajednice 1. (dalje u tekstu: Poduzeće) upisano je kod Okružnog privrednog suda u Zagrebu, rješenjem broj Fi-3282/89 od 15. prosinca 1989. U rujnu 1990. rješenjem Fi-3251/90 upisana je promjena tvrtke, dodatna djelatnost obavljanja poslova vanjskotrgovinskog prometa, te promjena osobe ovlaštene za zastupanje. U veljači 1991. rješenjem Fi-10032/90 upisana je promjena osobe ovlaštene za zastupanje. U ožujku 1991. rješenjem Fi-8773/90 upisano je proširenje djelatnosti.

U travnju 1992. rješenjem Fi-6054/92 upisana je promjena sjedišta i osobe ovlaštene za zastupanje u poslovima vanjske trgovine.

Djelatnost Poduzeća je trgovina na malo i veliko, vanjska trgovina prehrambenim i neprehrambenim proizvodima, proizvodnja kruha i tjestenina, proizvodnja začina, kavovina i drugih prehrambenih proizvoda, grafička djelatnost, cestovni promet, ugostiteljska djelatnost, turistička djelatnost, pružanje usluga smještaja, usluge na području prometa, poslovne usluge, te organiziranje izložbi i sajмова. Matični broj Poduzeća je 316144.

Trgovačko poduzeće Sloboda osnovano je 1947. od strane Kotarskog narodnog odbora Velika Gorica, od tada se javlja u nekoliko organizacijskih oblika. Koncem 1991. Poduzeće je imalo 525 zaposlenika. Najveći promet ostvarivao se u Velikoj Gorici gdje se nalazio najveći broj prodavaonica. Poduzeće je bilo organizirano u pet sektora: komercijalni sektor, robna kuća, sektor za elektronsku obradu podataka, sektor za razvoj, opće i kadrovske poslove, te financijsko - računovodstveni sektor. Ovlaštena osoba za zastupanje Poduzeća u vrijeme donošenja odluke o pretvorbi bio je Stjepan Haviđić, direktor.

U bilanci uspjeha za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 1991. iskazani su ukupni prihodi u iznosu 1.045.464.000.- HRD, ukupni rashodi u iznosu 1.043.728.000.- HRD, te dobit u iznosu 1.736.000.- HRD.

U bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991., iskazana je vrijednost aktive i pasive u iznosu 784.711.000.- HRD ili 14.267.472,73 DEM. Potraživanja su iskazana u iznosu 36.731.000.- HRD ili 667.836,36 DEM, a obveze u iznosu 185.787.000.- HRD ili 3.377.945,45 DEM, prema tečaju 55.- HRD za 1,- DEM.

2.2. Statusne i druge promjene

Nakon provedene pretvorbe, dioničko društvo je 1. veljače 1993. rješenjem Fi-1754/93 upisano u sudski registar Okružnog privrednog suda u Zagrebu pod nazivom Sloboda d.d. za promet robom, Velika Gorica, Hrvatske bratske zajednice 1 (dalje u tekstu: Društvo). Za v.d. direktora imenovan je Stjepan Haviđić koji zastupa Društvo u okviru registriranih djelatnosti neograničeno. Dopuna djelatnosti u Društvu upisana je 15. listopada 1993. rješenjem Fi-15859/93 na način da su dodane djelatnosti projektiranja, nadzora i građenja.

Rješenje Tt-95/5630-2 o usklađenju općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima upisano je 27. prosinca 1995. Promjene u dijelu predmeta poslovanja, djelatnosti i predsjednika nadzornog odbora upisane su u sudski registar 10. siječnja 1996. rješenjem Tt-95/5630-3.

Izvanredna glavna skupština 10. rujna 2001. donijela je odluku o povećanju kapitala i promjeni oblika organiziranja, kojom se Društvo kao dioničko društvo preoblikuje u društvo s ograničenom odgovornošću. Usvojen je društveni ugovor.

Povećan je temeljni kapital s 62.115.300,00 kn za 4.628.700,00 kn na 66.744.000,00 kn iz sredstava revalorizacijskih rezervi. Temeljni kapital podijeljen je na 166 860 poslovnih udjela nominalne vrijednosti 400,00 kn po jednom poslovnom udjelu. Trgovački sud u Zagrebu je 15. studenoga 2001. rješenjem Tt-01/6109-4 upisao izmjene Društvenog ugovora koje se odnose na povećanje temeljnog kapitala, promjene oblika organiziranja i promjenu članova nadzornog odbora.

Na temelju ugovora, Društvo je pripojeno društvu Mercator-H d.o.o., Velika Gorica, 15. studenoga 2001. Trgovački sud u Zagrebu je 25. veljače 2002. rješenjem Tt-7525-2, upisao pripajanje Društva društvu Mercator-H d.o.o. Velika Gorica, promjene člana društva, te izmjene odredbi društvenog ugovora.

Rješenjem Tt-02/4271-1 od 29. svibnja 2002. Trgovački sud u Zagrebu obavio je brisanje Društva iz sudskog registra.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

Poduzeće je u zakonskom roku, 24. lipnja 1992. Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) dostavilo odluku o pretvorbi Poduzeća, program pretvorbe, izvještaj Službe društvenog knjigovodstva o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991., osnovne podatke o Poduzeću, razvojni program, dokaz o pravu korištenja nekretnina, izvod iz sudskog registra, elaborat o procjeni vrijednosti i ocjenu boniteta Poduzeća.

3.1. Odluka o pretvorbi

Radnički savjet je 23. lipnja 1992. donio odluku o pretvorbi Poduzeća u dioničko društvo. U vrijeme donošenja odluke o pretvorbi članovi radničkog savjeta bili su Stjepan Banić, Ivan Kundih, Latinka Jambrek, Stjepan Lončar, Stjepan Novosel, Antun Roginić, Josip Kapša, Zdenka Potnar, Stjepan Huđin, Biserka Robić, Marica Hrvačić, Nevenka Miličević, Ljiljana Navračić, Branko Zrnčić, Karmela Šakić i Franjo Stepančić, a predsjednik Branko Haraminčić.

Prema odluci o pretvorbi procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 2.094.717.533.- HRD ili 15.289.909,- DEM (tečaj 1,- DEM = 137.- HRD na dan predaje dokumentacije 23. lipnja 1992.). Predviđeno je izdavanje ukupno 30 580 dionica, svaka nominalne vrijednosti 500,- DEM.

Utvrđeno je da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom i to na način da se dionice društva nastalog pretvorbom ponude na prodaju fizičkim i pravnim osobama prema programu pretvorbe, a u skladu s odredbama članka 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Prema pročišćenom tekstu odluke o pretvorbi procijenjena vrijednost Poduzeća povećana je i iznosi 5.022.486.000.- HRD ili 16.686.000,- DEM (tečaj 1,- DEM = 301.- HRD na dan predaje potpune dokumentacije 2. studenoga 1992.). Predviđeno je izdavanje ukupno 166 860 dionica, svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM. Utvrđeno je da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom i to na način da se dionice društva nastalog pretvorbom ponude na prodaju fizičkim i pravnim osobama prema programu pretvorbe, a u skladu s odredbama članka 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Neupisane odnosno, neprodane dionice prenose se fondovima u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Za ranije vlasnike nekretnina na ime naknade za oduzetu imovinu rezervirane su dionice nominalne vrijednosti 495.000,- DEM.

3.1.1. Program pretvorbe

U programu pretvorbe navedeni su opći podaci o Poduzeću, način pretvorbe, uvjeti stjecanja vlasništva nad Poduzećem, podaci o temeljnom kapitalu, broju dionica i njihovoj nominalnoj vrijednosti, uvjeti stjecanja dionica i popusti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, postupak upisa i uplate dionica, te način sazivanja osnivačke skupštine.

3.1.2. Razvojni program

Razvojni program sadrži opće podatke o Poduzeću i njegovoj djelatnosti, analizu razvojnih mogućnosti (položaj na tržištu, tehničko-tehnološke aspekte poslovanja, kvalifikacijsku strukturu i broj zaposlenika, ocjenu razvojnih mogućnosti Poduzeća), organizacijska rješenja, podatke o zaštiti čovjekove okoline, analizu izvodivosti, te financijsku analizu razvojnog programa. U razvojnog programu koje se odnosi na razdoblje od 1992. do 1996. navedeno je da se ne predviđaju investicijska ulaganja već promjene u organizaciji prodaje, što će bez dodatnih financijskih sredstava omogućiti ostvarenje planiranih ciljeva. Predviđeno je ostvarenje neto dobiti svake godine u promatranom razdoblju u iznosu 25.200.000.- HRD ili 458.181,82 DEM prema tečaju 55.- HRD za 1,- DEM, odnosno ukupno u razdoblju pet godina u iznosu 126.000.000.- HRD ili 2.290.909,09 DEM.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1991. obavila je Služba društvenog knjigovodstva u razdoblju od 10. do 19. ožujka 1992.

U Izvještaju Službe društvenog knjigovodstva navedeno je da nije obavljen postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti početnih stanja na dan 1. siječnja 1991., te da ovlaštene osobe koje su provodile postupak nisu bile nazočne popisu sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1991. Provedenim postupkom ustanovljeno je da su materijalno značajne pozicije bilance stanja i bilance uspjeha iskazane ispravno i zakonito, te da se procjena vrijednosti Poduzeća može obaviti po metodama procjene koje se temelje na knjigovodstvenim vrijednostima.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća (dalje u tekstu: elaborat) izradili su: procjenu zemljišta i građevinskih objekata Nikola Njegovan dipl. ing. građ. i Radovan Horvat, dipl. ing. preko agencije Dars, Zagreb, procjenu opreme Branko Haraminčić i Vera Kundić, zaposlenici Poduzeća, uz reviziju obavljenu od Mladena Štahana, dipl. oec. konzultanta iz društva TEB d.o.o., Zagreb, te procjenu zaliha, potraživanja, obveza i drugih bilančnih pozicija Karmela Šakić dipl. oec. i Vera Kundić, zaposlenici Poduzeća i Mladen Štahan, konzultant iz društva TEB d.o.o., Zagreb. Procjena vrijednosti obavljena je primjenom metode tržišne vrijednosti (statički pristup) koja podrazumijeva procjenu tržišne vrijednosti imovine Poduzeća, odnosno korigiranu knjigovodstvenu vrijednost.

Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća utvrđena je prema bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991., a iznosila je 10.364.909,09 DEM ili 570.070.000.- HRD. Prema elaboratu procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 15.289.909,09 DEM ili 840.945.000.- HRD, što je za 4.925.000,- DEM ili 47,5% više od knjigovodstvene vrijednosti. Procjena je obavljena u razdoblju od 1. ožujka do 15. lipnja 1992. na temelju bilance stanja na dan 31. prosinca 1991. primjenom tečaja 1,- DEM = 55.- HRD. Prema rješenju Fonda procijenjena vrijednost iznosila je 16.686.064,46 DEM što je za 1.396.155,37 DEM više od procijenjene vrijednosti prema elaboratu.

Pregled knjigovodstvene vrijednosti, procijenjene vrijednosti Poduzeća prema elaboratu i prema Fondu, te razlike između procijenjene vrijednosti, daje se u tablici broj 1.

Tablica broj 1

Knjigovodstvena i procijenjena vrijednost Poduzeća
na dan 31. prosinca 1991.

u DEM

Red. broj	Naziv	Knjigovodstvena vrijednost	Procijenjena vrijednost prema elaboratu	Procijenjena vrijednost prema Fondu	Razlika procijenjene vrijednosti
A	Imovina	14.267.472,73	19.158.763,64	20.698.373,55	1.539.609,90
1	Materijalna ulaganja	9.923.636,37	14.853.000,00	15.688.119,00	835.119,00
1.1.	Zemljište	1.465.981,82	843.600,00	1.249.083,00	405.483,00
1.2.	Građevinski objekti	7.790.909,09	12.873.236,36	13.302.872,36	429.636,00
1.3.	Oprema	661.781,82	1.134.090,91	1.134.090,91	-
1.4.	Mat. ulaganja u pripremi	2.890,91	-	-	-
1.5.	Avansi za mat. ulaganja	2.072,73	2.072,73	2.072,73	-
2.	Dugotrajna financijska ulaganja	59.745,45	32.472,73	32.472,73	-
3.	Zalihe	2.946.309,09	2.946.309,09	3.650.800,00	704.490,91
4.	Kratkotrajna potraživanja	543.472,73	566.963,64	566.963,64	-
5.	Kratkotrajna fin. ulaganja	185.727,27	149.400,00	149.400,00	-
6.	Druga kratkotrajna potraživanja	124.363,64	34.927,27	34.927,27	-
7.	Vrijednosni papiri i novčana sredstva	310.509,09	310.454,55	310.454,55	-
8.	Sredstva zajedn. potrošnje za potrebe stanovanja	50.490,91	12.418,18	12.418,18	-
9.	Sredstva zaj. potrošnje za druge potrebe	49.272,73	252.818,18	252.818,18	-
10.	Druga izvanposlovna sredstva	73.945,45	-	-	-
B	Obveze	3.902.563,64	3.868.854,55	4.012.309,09	143.454,54
1.	Dugoročna rezerviranja	490.909,09	490.909,09	490.909,09	-
2.	Dugoročne obveze	33.454,55	33.454,55	33.454,55	-
3.	Kratkoročne obveze	3.344.490,91	3.344.490,91	3.487.945,45	143.454,54
4.	Pasivna vremenska razgraničenja	33.709,09	-	-	-
Vrijednost (A-B)		10.364.909,09	15.289.909,09	16.686.064,46	1.396.155,37

Iz tablice je vidljivo da se značajnije razlike procijenjene vrijednosti prema elaboratu u odnosu na knjigovodstvenu vrijednost odnose na procjenom povećanu vrijednost građevinskih objekata, opreme i sredstava zajedničke potrošnje za druge potrebe, te na smanjenje vrijednosti zemljišta. Povećanje procijenjene vrijednosti prema Fondu odnosi se na povećanje vrijednosti nekretnina, zaliha i kratkoročnih obveza. U Fondu nema dokumentacije na temelju koje je izvršena izmjena vrijednosti u odnosu na iskazanu u elaboratu.

Vrijednost nekretnina (zemljišta i građevinskih objekata) elaboratom je procijenjena u iznosu 13.716.836,36 DEM. Knjigovodstvena vrijednost nekretnina iznosila je 9.256.890,91 DEM, što je za 4.459.945,46 DEM manje od procijenjene vrijednosti iz elaborata. Prema procjeni Fonda vrijednost nekretnina iznosila je 14.551.955,36 DEM, odnosno za 835.119,- DEM više u odnosu na elaborat.

Procjena vrijednosti nekretnina iskazana je u zasebnom elaboratu. Procjenom je obuhvaćeno 45 prodavaonica koje se nalaze u stambeno poslovnim zgradama ili su samostalni montažni objekti, robna kuća, upravna zgrada, te skladišni prostori. Poduzeće je uz popis nekretnina, za svaki od objekata dostavilo dokaznu dokumentaciju o vlasništvu, pravu korištenja, odnosno pravu raspolaganja. To su zemljišno-knjižni izvadci, odluke sudova, rješenja organa upravljanja, te kupoprodajni ugovori. Procjena vrijednosti nekretnina provedena je na temelju Uputstva o načinu utvrđivanja građevinske vrijednosti eksproprijiranih objekata (Službeni list 52/84), važećih građevinskih propisa i normativa Republike Hrvatske, te podataka općinskih tijela o utvrđivanju prometne vrijednosti građevinskog zemljišta. Procjena je provedena na temelju pregleda izgrađenih objekata, obilaska lokacije i uvida u tehničku dokumentaciju. Procjena je polazila od utvrđivanja cijene koštanja novih objekata koja je korigirana koeficijentom umanjenja s obzirom na starost, trošnost, održavanje, te ukupno stanje objekata i instalacija. Dokumentacija o procjeni sadrži osnovne podatke o nekretninama, proračun vrijednosti, prikazuje nove i sadašnje vrijednosti, te ukupnu vrijednost i jedinične cijene. Za dio poslovnih prostora izvadak iz zemljišnih knjiga nije pribavljen, s obzirom da se radi o etažnom vlasništvu koje nije bilo upisano u zemljišne knjige.

U procjenu nekretnina nije uključeno zemljište označeno kao k.č. 35/2 i 36/2 upisano u z.k.ul. broj 1189 k.o. Velika Gorica površine 219 m² i zemljište označeno kao k.č. 751/4 upisano u z.k.ul. broj 706, k.o. Mićevec površine 300 m², te garaža površine 15 m² koje su bile popisane u elaboratu. Društvo je u veljači 1997. podnijelo Fondu zahtjev za obnovu postupka pretvorbe. Nakon provedenog postupka, navedene nekretnine uključene su u procijenjenu vrijednost Društva.

Zemljište označeno kao k.č. 622, upisano u z.k. ul. 514 k.o. Novo Čiče površine 19 174 m² prema navedenom u elaboratu evidentirano je u poslovnim knjigama, ali nije uključeno u procjenu jer je ugovorom od 14. studenoga 1989. preneseno na Skupštinu općine Velika Gorica. Navedenim ugovorom Poduzeće je prenijelo na općinu Velika Gorica zemljište bez naknade, te je ovlastilo općinu da na temelju ugovora upiše pravo korištenja građevinskog zemljišta. U posjed zemljišta općina Velika Gorica trebala je stupiti odmah po potpisivanju ugovora. U zemljišnim knjigama ovaj ugovor nije proveden, kao korisnik zemljišta i nadalje je ostalo zabilježeno Poduzeće. Nakon provedenog postupka obnove pretvorbe navedeno zemljište je uključeno u procijenjenu vrijednost Društva, a što je opisano u točki 3.2. Izvješća.

S obzirom da Društvo nije dostavilo dokaze da su nekretnine koje su uključene u pretvorbu (stara uprava, prodavaonica broj 11, te prodavaonice broj 27 i 38) izuzete od zabrane prijenosa prava raspolaganja i korištenja prema odredbama Zakona o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenim nekretninama u društvenom vlasništvu na druge korisnike, odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba, dionice u protuvrijednosti 495.000,- DEM rezervirane su za ranije vlasnike imovine.

Rješenjima Komisije za nacionalizaciju Narodnog odbora općine Velika Gorica iz

veljače 1960. na temelju Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta nacionalizirana je i postala društveno vlasništvo sljedeća imovina: poslovni prostor površine 106 m², koji se sastoji od prodavaonice i spremišta, a nalazi se u prizemlju stambene zgrade u Velikoj Gorici, Trg kralja Tomislava 16, na k.č. 397/2 upisanoj u z.k.ul. 10 k.o. Velika Gorica, te poslovni prostor površine 96,89 m², koji se nalazi u prizemlju stambene zgrade u Velikoj Gorici, Zagrebačka 8, na k.č. 158/2 upisanoj u z.k.ul. 705 k.o. Velika Gorica. Na temelju navedenih rješenja nacionalizirana imovina upisana je u zemljišne knjige kao društveno vlasništvo, kako je bila upisana i u vrijeme pretvorbe.

U postupku pretvorbe pravo korištenja na navedenim nekretninama priznato je Društvu na temelju Ugovora o nenaplatnom prijenosu prava korištenja i raspolaganja poslovnim prostorijama u društvenom vlasništvu koji je zaključen 26. rujna 1989. između općine Velika Gorica i Poduzeća. Prema ugovoru Poduzeće, između drugih poslovnih prostora u Velikoj Gorici, preuzima bez naknade pravo korištenja i raspolaganja prodavaonice na Trgu kralja Tomislava 16, površine 106,85 m² i prodavaonice u Zagrebačkoj 8, površine 52,30 m². Prijašnji vlasnici prodavaonice na Trgu kralja Tomislava 16, površine 106,85 m² podnijeli su Fondu u siječnju 1997. zahtjev za obnovu postupka pretvorbe iz razloga što je nacionalizirani poslovni prostor uključen u pretvorbu. Fond je donio rješenje kojim je odbio obnovu postupka uz obrazloženje da navedena nekretnina nije izuzeta od zabrane prijenosa prava raspolaganja i korištenja prema Zakonu o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenim nekretninama u društvenom vlasništvu na druge korisnike, odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba, te su stoga dionice u protuvrijednosti nekretnine rezervirane u Fondu.

Prijašnji vlasnici su pokrenuli spor pred Upravnim sudom koji je poništio rješenje Fonda, uvažio tužbu i naložio Fondu provođenje postupka u kojem će postupiti u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku, te ocijeniti osnovanost zahtjeva tužitelja u konkretnom slučaju. Fond je u listopadu 2000. dopustio obnovu postupka, a u ožujku 2001. pokrenut je postupak kod Općinskog suda u Velikoj Gorici radi utvrđivanja ništavosti Ugovora o prijenosu prava korištenja i raspolaganja poslovnog prostora, jer je pitanje ništavosti ugovora prethodno pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar koja je predmet postupka. Prijašnji vlasnici pokrenuli su spor pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, te podnijeli tužbu Općinskom sudu u Velikoj Gorici. U tužbi koja je podnesena Općinskom sudu navodi se da je u vrijeme zaključivanja Ugovora o prijenosu prava korištenja i raspolaganja poslovnog prostora Skupština općine Velika Gorica bila isključivo nadležna za dodjelu vlasničkih prava na nekretninama u društvenom vlasništvu čiji je nositelj prava korištenja i upravljanja bila općina. Skupština je donijela odluku u srpnju 1989. kojom je preneseno bez naknade pravo korištenja poslovnog prostora, na temelju te odluke zaključen je ugovor kojim se prenosi i pravo raspolaganja, čime su Poduzeću dana veća prava od onih koje je odobrila skupština. Koncem listopada 2001. Općinski sud u Velikoj Gorici donio je presudu kojom se utvrđuje da je ništava odredba ugovora o nenaplatnom prijenosu prava korištenja i raspolaganja poslovnim prostorijama u društvenom vlasništvu od 26. rujna 1989. u dijelu kojim se na Poduzeće prenosi pravo raspolaganja poslovnim prostorom u Velikoj Gorici, Trg Kralja Tomislava 16. Društvo je u studenome 2001. uložilo žalbu na presudu. U vrijeme obavljanja revizije veljača 2003. navedeni postupci nisu završeni.

Prijašnji vlasnici prodavaonice u Zagrebačkoj 8, u Velikoj Gorici, površine 52,30 m², podnijeli su Fondu u prosincu 2000. zahtjev za obnovu postupka pretvorbe iz razloga što je nacionalizirani poslovni prostor uključen u pretvorbu. Fond je u ožujku 2001. donio rješenje kojim je odbio obnovu postupka iz razloga što je prijedlog za obnovu postupka podnesen prekasno. Prijašnji vlasnici pokrenuli su spor pred Upravnim sudom. U vrijeme obavljanja revizije veljača 2003. navedeni postupak nije završen.

Procjena vrijednosti opreme iskazana je u zasebnom elaboratu u iznosu 1.134.090,91

DEM. Procijenjena vrijednost izračunana je na način da su uzeti u obzir sljedeći kriteriji: vrijednost nove opreme ili zamjenska vrijednost, vrijeme korištenja, stanje opreme, mogućnost daljnje uporabe opreme i utvrđivanje stvarne vrijednosti ili preostale tržišne vrijednosti.

Prema elaboratu zalihe su procijenjene u iznosu 2.946.309,09 DEM što odgovara knjigovodstvenoj vrijednosti. Odnose se na zalihe robe u iznosu 2.894.854,55 DEM, materijala u iznosu 51.236,36 DEM, te sitnog inventara i autoguma u iznosu 218,18 DEM.

Prema elaboratu zalihe robe u prodavaonicama usklađuju se kod svakog novog ulaza robe odnosno obavijesti dobavljača o promjeni cijene robe, a za robu koja duže stoji na zalihama usklađenje radi komisija. Zalihe materijala vođene su po prosječnim cijenama. Prema rješenju Fonda procijenjena vrijednost zaliha iznosi 3.650.800,00 DEM ili 704.490,91 DEM više od procijenjene vrijednosti iz elaborata. U Fondu nema dokumentacije na temelju koje je izvršena izmjena procijenjene vrijednosti zaliha u odnosu na iskazanu u elaboratu.

Kratkoročna potraživanja iz poslovnih odnosa procijenjena su u iznosu 566.963,64 DEM što je više za 23.490,91 DEM od knjigovodstvene vrijednosti, a odnose se na potraživanja od kupaca u zemlji u iznosu 510.709,09 DEM, predujmove u iznosu 43.818,18 DEM i ostala potraživanja u iznosu 12.436,37 DEM.

Kratkoročne obveze iz poslovnih odnosa procijenjene su u iznosu 3.344.490,91 DEM što odgovara knjigovodstveno iskazanoj vrijednosti, a odnose se na obveze prema dobavljačima u zemlji u iznosu 2.100.472,72 DEM, obveze za poreze i doprinose u iznosu 617.109,09 DEM, kratkoročne kredite u iznosu 200.254,45 DEM, bonove društvene prehrane i izdane komercijalne zapise u iznosu 125.145,45 DEM, obveze za osobne dohotke u iznosu 97.090,91 DEM i ostale obveze u iznosu 204.418,29 DEM. Prema rješenju Fonda procijenjena vrijednost kratkoročnih obveza iznosi 3.487.945,45 DEM ili 143.454,54 DEM više od procijenjene vrijednosti iz elaborata.

Dugoročna rezerviranja procijenjena su u iznosu 27.000.000.- HRD ili 490.909,09 DEM po knjigovodstvenoj vrijednosti. Sredstva su rezervirana za potrebe investicijskog održavanja u 1992. koje je bilo potrebno radi sanacije i rekonstrukcije pojedinih prodajnih prostora, te radi sanacije ratnih razaranja. Plan i program utroška rezerviranih sredstava dan je u prilogu elaborata.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Rješenje o suglasnosti na namjeravanu pretvorbu Agencija je izdala 2. studenoga 1992. Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 5.022.486.000.- HRD, odnosno 16.686.000,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja rješenja. Procijenjena vrijednost dijeli se na 166 686 dionica svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM. Prema rješenju Agencije Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prema pročišćenom tekstu odluke o pretvorbi prema kojem procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 5.022.486.000.- HRD ili 16.686.000,- DEM (tečaj 1,- DEM = 301.- HRD na dan 2. studenoga 1992.). Predviđeno je izdavanje ukupno 166 860 dionica, svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM.

Utvrđeno je da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom i to na način da se dionice društva nastalog pretvorbom ponude na prodaju fizičkim i pravnim osobama prema

programu pretvorbe, a u skladu s odredbama članka 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Neupisane odnosno, neprodane dionice prenose se fondovima u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Za ranije vlasnike nekretnina na ime naknade za oduzetu imovinu rezervirane su dionice nominalne vrijednosti 495.000,- DEM.

Nakon obnove postupka pretvorbe Fond je 20. ožujka 1997. izdao rješenje kojim je rješenje iz studenoga 1992. izmijenjeno na način da je procijenjena vrijednost društvenog kapitala, odnosno temeljna glavnica dioničkog društva povećana za iznos 1.495.355,00 kn, u protuvrijednosti 418.400,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja rješenja (3,58 kn za 1,- DEM). Broj dionica na koje je podijeljena procijenjena vrijednost temeljnog kapitala Društva povećan je za 4 184 dionice svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM. Rješenjem je određena prodaja dionica osobama iz članka 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća u iznosu 209.200,- DEM, što čini 50,0% povećane procijenjene vrijednosti temeljnog kapitala. Preostalih 50,0% dionica umanjeno za 62 rezervirane dionice, te zajedno s neprodanim dionicama, prodaje se u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

3.3. Obnova postupka pretvorbe

Društvo je u veljači 1997. podnijelo Fondu zahtjev za obnovu postupka pretvorbe koji se odnosi na nekretnine (četiri zemljišta i garaža). Nakon obnove postupka pretvorbe Fond je 20. ožujka 1997. izdao rješenje kojim je procijenjena vrijednost društvenog kapitala, odnosno temeljna glavnica dioničkog društva povećana za naknadno procijenjenu vrijednost nekretnina u iznosu 1.495.355,00 kn, u protuvrijednosti 418.400,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan izdavanja rješenja (3,58 kn za 1,- DEM).

U tablici broj 2, daje se pregled nekretnina koje su uključene u dodatnu procjenu.

Tablica broj 2

Nekretnine uključene u dodatnu procjenu

Redni broj	Opis	Površina u m ²	Vrijednost u kn	Vrijednost u DEM
1.	neizgrađeno građevinsko zemljište k.č. 751/4 k.o. Mićevec	300	22.200,00	6.209,-
2.	neizgrađeno građevinsko zemljište k.č. 35/2 k.o. Velika Gorice	146	16.206,00	4.533,-
3.	neizgrađeno građevinsko zemljište k.č. 36/2 k.o. Velika Gorica	73	8.103,00	2.266,-
4.	neizgrađeno građevinsko zemljište k.č. 622 k.o. Novo Čiče	19 174	1.417.544,00	396.494,-
5.	garaža u Velikoj Gorici	15	31.302,00	8.755,-
Ukupno		19 708	1.495.355,00	418.257,-

Vrijednost neizgrađenih građevinskih zemljišta Društvo je utvrdilo na temelju potvrde Ministarstva financija, Porezne uprave Područnog ureda Zagreb ispostava Velika Gorica od

15. siječnja 1997. Kao osnovica za vrijednost 1m² garaže uzeta je izračunana vrijednost istovjetne garaže iz elaborata.

U procijenjenu vrijednost društvenog kapitala uključeno je neizgrađeno građevinsko zemljište označeno kao k.č. 751/4 upisano u z.k.ul. 706 k.o. Mićevec procijenjene vrijednosti u iznosu 22.200,00 kn ili u protuvrijednosti 6.200,- DEM što čini 62 dionice. Dionice u naznačenoj vrijednosti rezervirane su iz razloga što nisu dostavljeni dostatni dokazi da je zemljište izuzeto od zabrane prijenosa prava raspolaganja i korištenja prema odredbama Zakona o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike, odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba.

U dodatnu procjenu uključeno je neizgrađeno građevinsko zemljište u Velikim Štukima površine 19 174 m² označeno kao k.č. 622 upisano u z.k.ul. 514 k.o. Novo Čiče. Skupština općine Velika Gorica je u srpnju 1980. donijela rješenje o potpunoj eksproprijaciji zemljišta na k.č. od 565/12 do 565/19 od više vlasnika (koje su kasnije spojene u k.č. 622) zbog interesa Poduzeća za izgradnjom prodajnog prostora za promet građevnim materijalom i ogrjevom. U lipnju 1980. Poduzeće i Samoupravna interesna zajednica komunalnih djelatnosti općine Velika Gorica zaključile su ugovor kojim općina prenosi Poduzeću prava korištenja građevinskog zemljišta u k.o. Novo Čiče uz naknadu u iznosu 3.764.444 din. Poduzeće se obvezalo na zemljištu u roku tri godine izgraditi prodajni prostor za promet građevnim materijalom i ogrjevom, u protivnom gubi pravo korištenja zemljišta. Poduzeće u navedenom roku nije izgradilo objekt.

Ugovorom od 14. studenoga 1989. Poduzeće je zemljište prenijelo na općinu Velika Gorica bez naknade, te je ovlastilo općinu da na temelju ugovora upiše pravo korištenja građevinskog zemljišta. U posjed zemljišta općina stupa odmah po potpisivanju ugovora. U zemljišnim knjigama ovaj ugovor nije proveden, te je u vrijeme pretvorbe kao korisnik zemljišta navedeno Poduzeće.

U srpnju 1996. Ured za imovinsko-pravne poslove Zagrebačke županije ispostava Velika Gorica donio je rješenje kojim je poništio rješenje Skupštine općine Velika Gorica od 24. srpnja 1980. o potpunoj eksproprijaciji zemljišta u k.o. Novo Čiče u djelu k.č. broj 565/15 u vlasništvu Rauker Josipa, pod novom oznakom 622. Eksproprijacija je poništena iz razloga što nisu izvedeni radovi radi kojih je nekretnina eksproprijirana, nekretnina nije korištena kao izvlašteno dobro, osim toga Društvo nije imalo pasivnu legitimaciju u ovoj upravnoj stvari s obzirom na postojanje ugovora iz studenoga 1989. Po pravomoćnosti rješenja naloženo je uspostaviti prijašnje stanje kakvo je bilo prije provedbe rješenja o eksproprijaciji.

Društvo je na rješenje Ureda za imovinsko-pravne poslove Zagrebačke županije ispostave Velika Gorica u srpnju 1996. uputilo žalbu Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske. U lipnju 1997. Ministarstvo pravosuđa donijelo je rješenje kojim je žalba Društva odbijena, te se između ostalog navodi da do vremena donošenja rješenja nije izrađen objekt, niti su započeti radovi radi izgradnje objekta, te da bi se iz ugovora koje je Poduzeće zaključilo s općinom Velika Gorica u studenome 1989., a kojim Poduzeće prenosi na općinu neizgrađeno građevinsko zemljište na k.č. 622 Veliki Štuki bez naknade i drugih obveza, moglo zaključiti da je Poduzeće odustalo od gradnje. Nakon rješenja Ministarstva pravosuđa Društvo je pokrenulo u siječnju 1998. upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

U 1997. Društvo je započelo s gradnjom objekta, a u 1998. stavljen je u uporabu građevinski objekt i oprema prodajno - skladišnog prostora građevnog materijala na lokaciji

Veliki Štuki. U vrijeme obavljanja revizije veljača 2003. u tijeku su ili su završeni postupci nagodbe s prijašnjim vlasnicima zemljišta.

Nakon obnove postupka pretvorbe Fond je 20. ožujka 1997. donio rješenje o uključivanju u temeljni kapital Društva zemljišta u Velikim Štukima k.o. Novo Čiče na temelju ugovora iz lipnja 1980. prema kojem je općina Velika Gorica prenijela pravo korištenja zemljišta u k.o. Novo Čiče na Poduzeće, iako je u dokumentaciji u prilogu elaborata sadržan ugovor iz studenoga 1989. prema kojem je zemljište u Velikim Štukima k.o. Novo Čiče s Poduzeća preneseno na Skupštinu općine Velika Gorica.

Osim toga, Fond je donio rješenje o uključivanju nekretnine u kapital Društva nakon što je Ured za imovinsko-pravne poslove Zagrebačke županije ispostava Velika Gorica donio rješenje kojim je djelomično poništio rješenje Skupštine općine Velika Gorica o potpunoj eksproprijaciji zemljišta u k.o. Novo Čiče. Iz navedenog proizlazi da dokazi o pravu korištenja nisu bili dostatni za uključenje u dodatnu procjenu. Prema odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i odredbama stavka 2. točke 9. Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, stručne osobe u poduzeću koje su određene da izvrše procjenu poduzeća i stručne osobe iz pravnih i fizičkih osoba koje su registrirane za te poslove, obvezne su prije početka procjene provjeriti pravovaljanost dokumentacije o vlasništvu ili pravu korištenja nekretnina.

3.4. Provedba programa pretvorbe

Prema izvještaju Poduzeća o provedenoj pretvorbi objavljen je poziv za upis i prodaju dionica 7. studenoga 1992. u Večernjem listu. Upis dionica obavljao se u dva kruga i to od 9. do 13. i od 21. do 23. studenoga 1992. Ponuđeno je na prodaju 83 430 dionica uz popust, odnosno 50,0% od ukupnog broja dionica i 78 480 dionica bez popusta, odnosno 47,0% od ukupnog broja dionica. Pravo prvenstva pri kupnji dionica uz popust imali su zaposleni, ranije zaposleni i umirovljenici uz osnovni popust od 20,0% i dodatni popust od 1,0% za svaku navršenu godinu staža. Proporcionalno je smanjen broj upisanih dionica u okviru zakonom propisanog ograničenja do 20.000,- DEM. Pojedinačno se moglo upisati i otkupiti najviše 169 dionica s popustom.

Fond je 27. studenoga 1992. zaključio 528 ugovora o prodaji 83 430 dionica uz popust nominalne vrijednosti 8.343.000,- DEM, odnosno 2.511.243.000,- HRD ili 50,0% procijenjene vrijednosti. Istoga dana, zaključeno je 70 ugovora o prodaji 55 296 dionica bez popusta nominalne vrijednosti 5.529.600,- DEM, odnosno 1.664.409.600,- HRD ili 33,1% procijenjene vrijednosti.

Neprodane 23 184 dionice bez popusta prenesene su fondovima u skladu s odredbama članka 5. stavka 3. i 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i to:

- Hrvatskom fondu za razvoj dvije trećine ili 15 456 dionica,
- Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 70,0% od jedne trećine, što iznosi 5 410 dionica, te
- Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 30,0% od jedne trećine, što iznosi 2 318 dionica.

U tablici broj 3 daje se pregled početne strukture vlasništva temeljnog kapitala prema zaključenim ugovorima.

Tablica broj 3

Početna struktura vlasništva temeljnog kapitala

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	Vrijednost u DEM	Udjel u %
1.	zaposleni i ranije zaposleni	*138 726	13.872.600,-	83,1%
2.	Hrvatski fond za razvoj	**20 406	2.040.600,-	12,2%
3.	Fond radnika	5 410	541.000,-	3,2%
4.	Fond poljoprivrednika	2 318	231.800,-	1,4%
UKUPNO		166 860	16.686.000,-	100,0%

* zaposleni i ranije zaposleni su upisali 83 430 dionica s popustom, a 55 296 dionica je upisano bez popusta

** od ukupno 20 406 dionica u portfelju Fonda, 4 950 dionica rezervirano je za ranije vlasnike nekretnina

3.5. Upis u sudski registar

Dioničko društvo Sloboda upisano je u sudski registar 1. veljače 1993., pod tvrtkom Sloboda d.d., sa sjedištem u Velikoj Gorici. Upisan je temeljni kapital u iznosu 16.686.000,- DEM, odnosno 5.022.486.000,- HRD. Temeljni kapital Društva podijeljen je na 166 860 dionica nominalne vrijednosti 100,- DEM.

Struktura vlasništva upisana u sudski registar razlikuje se od strukture vlasništva prema zaključenim ugovorima.

Kao dioničari upisani su:

- zaposleni i ranije zaposleni 138 726 dionica ili 83,1% ukupnog broja dionica,
- Fond 18 756 dionica ili 11,2% ukupnog broja dionica, odnosno u vlasništvu Fonda trebalo je biti upisano 20 406 dionica od kojih je 4 950 dionica rezervirano za ranije vlasnike nekretnina,
- Fond radnika 6 565 dionica ili 4,0% ukupnog broja dionica, a trebalo je biti upisano 5 410 dionica,
- Fond poljoprivrednika 2 813 dionica ili 1,7% ukupnog broja dionica, a trebalo je biti upisano 2 318 dionica.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom

Fond je 27. studenoga 1992. zaključio ugovore za prodaju 83 430 dionica uz popust nominalne vrijednosti 8.343.000,- DEM s 528 kupaca (dalje u tekstu: mali dioničari). Ugovorena je obročna otplata od pet godina, na način da se u prvoj godini otplati 15,0%, u drugoj 20,0%, u trećoj 25,0%, u četvrtoj 30,0% i u petoj 10,0% ugovorenog iznosa. Prvi obrok trebalo je uplatiti u roku sedam dana od dana zaključivanja ugovora, a ostatak ugovorne cijene u 59 mjesečnih obroka. U slučaju zakašnjenja plaćanja ugovorene su zatezne kamate u visini propisanih zakonom. Ugovor se automatski raskida ako mali dioničar ne plati dva obroka uzastopno, a neotplaćene dionice se prenose Fondu. Mali dioničari ostvarili su popust za kupnju dionica u iznosu 975.934.106.- HRD, odnosno 3.242.306,- DEM ili 19,4% procijenjene vrijednosti.

Prvi obrok u iznosu 24.225.019.- HRD, odnosno 60.866,88 DEM, po tečaju na dan uplate (1,- DEM = 398.- HRD) podmiren je u ugovorenom roku, 4. prosinca 1992. obveznicama Republike Hrvatske i starom deviznom štednjom. Kupnjom obveznica Republike Hrvatske i stare devizne štednje ostvaren je popust 10,0%.

Iz dokumentacije Društva nije vidljivo na koji način su zaposlenici obavili povrat sredstava na ime uplate prvog obroka. Preostale obroke zaposlenici su uplaćivali na blagajni Društva, a Društvo je kupovalo staru deviznu štednju te podmirivalo obveze malih dioničara prema Fondu. Od studenoga 1996. iznos obroka je zaposlenicima obustavljan od plaće. Pojedini zaposlenici su plaćanja prema Fondu podmirivali gotovinskim uplatama.

Prijenosi dionica započeli su 1993., a obavljani su zaključivanjem ugovora o prijenosu između ustupatelja dionica i stjecatelja. Odredbama članka 22. Statuta (siječanj 1992.) određeno je da se dionice stečene u postupku pretvorbe prenose između dioničara slobodno. Ukoliko bi tko od dioničara htio svoje dionice ustupiti osobi koja nije zaposlenik Društva, dužan ih je prvo ponuditi na otkup Društvu, te ostalim dioničarima. Radi poštivanja prava prvokupa, dioničari su trebali ponuditi dionice na otkup upravnom odboru koji je u roku osam dana bio dužan obavijestiti dioničara želi li otkupiti ponuđene dionice. U slučaju da ne želi, upravni odbor je trebao izvijestiti ostale dioničare o ponudi. Ako se nitko od dioničara u daljnjem roku od osam dana nije izjasnio, dioničar je mogao dionice ponuditi trećemu. Uprava Društva je davala suglasnosti na prijenos dionica uz odobrenje nadzornog odbora.

U razdoblju od 1993. do 1995. obavljena su 22 prijenosa 3 446 dionica s popustom na deset stjecatelja od kojih 1 649 nije bilo otplaćeno. Ugovori o prijenosu dionica dioničara dostavljeni su Fondu.

U ime stjecatelja zamjenik direktora Društva uputio je zamolbu Fondu da se novim stjecateljima omogući produljenje roka otplate koje su mogli ostvariti kupci dionica uz popust na obročnu otplatu prema odredbama članka 33. Zakona o privatizaciji. S obzirom da Fond nije odobrio produljenje, 20 ugovora je raskinuto 5. listopada 1998., te je Fond stekao 1 649 dionica.

Do stupanja na snagu odredbi Zakona o privatizaciji, obavljeno je devet prijenosa 1 143 dionice bez popusta na šest stjecatelja od kojih 601 dionica nije bila otplaćena. Stjecatelji su

stekli pravo vlasništva i upisani su u knjigu dionica, a ustupatelji su i nadalje obveznici prema Fondu, iako nisu bili vlasnici dionica. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća prema kojem je trebalo za prijenos neotplaćenih dionica sastaviti ugovor o prijenosu između ustupatelja i stjecatelja u obliku javno ovjerene isprave. Jedan primjerak ugovora stjecatelj je bio dužan dostaviti Fondu.

Uvidom u pregled uplata dioničara utvrđeno je da otplata dionica u pojedinim slučajevima nije obavljena u skladu s ugovorenim rokovima. Pojedini mali dioničari nisu uplaćivali obroke od konca 1993. U slučaju neplaćanja dva i više obroka Fond nije raskidao ugovore o prodaji dionica, iako je odredbama članka 8. ugovora o prodaji dionica s popustom ugovoreno da prodavatelj može raskinuti ugovor, ukoliko, kupac ne uplati dva obroka uzastopno. Fond je u 1996. raskinuo 15 ugovora s dioničarima i stekao 6 435 dionica.

Prema odredbama članka 33. Zakona o privatizaciji, osobe koje su zaključile ugovor o kupnji dionica uz popust uz obročnu otplatu, imale su pravo od travnja 1996. na izmjenu ugovora uz uvjet otplate ugovorene vrijednosti u roku do 20 godina. Fond je 22. listopada 1996. s dioničarima zaključio 338 dodataka ugovorima kojima je produžen rok otplate utvrđen osnovnim ugovorom s pet na 20 godina. Dodacima ugovora je određeno da se obroci uplaćuju mjesečno, a ukoliko se ne uplate tri dospelja obroka ugovori i dodaci ugovorima se raskidaju bez prethodne opomene te se neotplaćene dionice prenose Fondu. U razdoblju od 25. travnja 1996. do 13. prosinca 2000. mali dioničari zaključili su 31 ugovor o prijenosu 4 549 dionica na devet stjecatelja od kojih 2 422 dionice nije bilo otplaćeno. Ugovori o stjecanju dionica nisu dostavljeni Fondu čime je postupljeno suprotno odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi. U skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji stjecatelji su preostali dug bili dužni uplatiti jednokratno u roku šest mjeseci od dana sklapanja ugovora, što nije učinjeno. S obzirom da su stjecatelji prijevremenu otplatu obavili u drugoj, četvrtoj i petoj godini nakon zaključenja dodataka ugovora ostvarili su popust na koji su pravo imali mali dioničari u skladu s odredbama članka 32. Zakona o privatizaciji. Revalorizirani nedospjeli dug na dan prijevremene otplate iznosio je 1.112.349,40 kn. Fond je na ime prijevremene, jednokratne otplate odobrio popust na koji su pravo imali mali dioničari.

Popust u iznosu 545.658,71 kn ostvarili su sljedeći stjecatelji dionica: Ivica Župetić u iznosu 153.133,64 kn, Damir Crneković u iznosu 116.653,69 kn, Željko Vugrić u iznosu 127.949,70 kn, Davorin Sućec u iznosu 34.313,74 kn, Stjepan Banić u iznosu 33.723,89 kn, Rak Kata u iznosu 30.454,37 kn, Drago Vranić u iznosu 19.926,40 kn, Zvonko Tičarić u iznosu 15.770,48 kn i Jana Vujnović u iznosu 13.732,80 kn. Nakon odbitka odobrenog popusta stjecatelji su na dan jednokratne, prijevremene otplate dionica uplatili 566.690,69 kn.

Fond je raskinuo 43 ugovora s dioničarima s kojima su bili zaključeni dodaci ugovora i na taj način stekao 3 328 dionica.

Mali dioničari, odnosno kupci dionica s popustom uz obročnu otplatu na rok 20 godina u lipnju i srpnju 2001., dostavili su Fondu 92 zahtjeva za prijevremenu otplatu ostatka duga. Odobrenjem prijevremene otplate ostatka duga dioničari su ostvarili popust u skladu s odredbama članka 32. stavka 2. Zakona o privatizaciji. Revalorizacija duga je obavljena s danom uplate primjenom indeksa cijena na malo. Na dospelje neotplaćene obroke obračunana je zakonska zatezna kamata.

- Upis dionica s popustom nakon dopunskog rješenja

Poziv za upis i prodaju dionica uz popust Društvo je objavilo u Vjesniku 8. travnja 1997. Ponuđene su 2 092 dionice nominalne vrijednosti 209.200,- DEM ili 50,0% dodatno procijenjene vrijednosti društvenog kapitala. Ponude za upis i kupnju dionica mogle su se podnijeti 10. i 11. travnja 1997. Zaposleni i ranije zaposleni su uz ponudu za upis trebali dostaviti i izjavu da u samom postupku pretvorbe nisu iskoristili pravo na kupnju dionica s popustom do 20.000,- DEM.

U roku je pristiglo 159 ponuda. S obzirom da je šest osoba odustalo, Fond je 9. svibnja 1997. zaključio 153 ugovora o prodaji 2 092 dionice nominalne vrijednosti 209.200,- DEM, odnosno 748.936,00 kn po tečaju na dan zaključenja ugovora (1,- DEM = 3,58 kn). Svaki ponuditelj mogao je upisati po 13 dionica, a ostale 103 dionice raspoređene su kupcima s dužim radnim stažem.

Kod zaključenja ugovora 61 kupac obvezao se na jednokratnu otplatu, a 92 kupca se obvezalo ugovoreni iznos otplatiti tijekom jedne godine, u mjesečnim obrocima, te su na taj način ostvarili popust za jednokratnu otplatu u iznosu 83.673,55 kn i popust za prijevremenu otplatu u iznosu 125.745,18 kn. Ukupno ostvareni popust iznosio je 209.418,73 kn, odnosno 58.496,85 DEM što predstavlja 14,0% vrijednosti društvenog kapitala utvrđenog dodatnom procjenom. Prvi obrok trebalo je uplatiti u roku sedam dana od dana zaključenja ugovora.

Prvi obrok u iznosu 85.261,54 kn u protuvrijednosti 23.825,39 DEM, uplaćen je u ugovorenom roku putem tzv. stare devizne štednje.

Društvo je kupilo staru deviznu štednju kod Sisačke banke d.d., a banka je potraživanja prenijela Fondu na ime otplate prvog obroka za 140 malih dioničara. Drugih 19 malih dioničara, uplatili su 10.500,41 kn, u protuvrijednosti 2.941,17 DEM gotovinskim uplatama na račun Fonda. Ukupno uplaćena sredstva prvog obroka iznosila su 95.761,95 kn od čega uplata prvog obroka iznosi 12.096,50 kn, a na jednokratnu otplatu odnosi se 83.673,55 kn. Preostale obroke zaposlenici su uplaćivali na blagajni Društva ili je iznos obroka zaposlenicima obustavljan od plaće, nakon čega je Društvo kupovalo staru deviznu štednju, te podmirivalo obveze malih dioničara prema Fondu. Pojedini zaposlenici su plaćanja prema Fondu podmirivali gotovinskim uplatama.

4.2. Dionice bez popusta

Bez popusta se moglo upisati 78 480 dionica nominalne vrijednosti 7.848.000,- DEM, odnosno 47,0% udjela u temeljnom kapitalu.

U postupku pretvorbe Fond je 27. studenoga 1992. zaključio ugovore za prodaju 55 296 dionica bez popusta nominalne vrijednosti 5.529.600,- DEM sa 70 dioničara. Ugovorena je obročna otplata s različitim otplatnim rokovima od jedne do pet godina, a u jednom ugovoru ugovorena je jednokratna otplata. Kod obročnog plaćanja prvim obrokom je trebalo uplatiti 10,0% od ukupno ugovorene vrijednosti dionica u iznosu koji odgovara protuvrijednosti DEM po tečaju iz rješenja, ukoliko se plaćanje obavi u roku 30 dana od dana izdavanja rješenja.

Prvi obrok uplaćen je 4. prosinca 1992. u iznosu 220.620.960,- HRD, odnosno 554.324,- DEM (od čega se iznos od 54.180.000,- HRD, odnosno 180.000,- DEM odnosi na jednokratnu otplatu 2 000 dionica).

Uplatama obavljenim 2. i 3. veljače 1993., ukupno 39 dioničara jednokratno je otplatilo 44 706 dionica bez popusta ukupne nominalne vrijednosti 4.470.600,- DEM. Prema evidenciji

Fonda, plaćanje je obavljeno starom deviznom štednjom, obveznicama Varaždinske banke d.d. i Zagrebačke banke d.d. U skladu s odredbama članka 21. stavak 2. Zakona za jednokratnu otplatu revalorizacija duga je obavljena na dan uplate s tim da je iznos duga umanjen za 35,0% za plaćanje u prvoj godini. Zagrebačka banka d.d. je 20. siječnja 1993., zaključila s 19 zaposlenika Društva ugovore o kreditu za kupnju dionica koje je u postupku pretvorbe izdalo Društvo. Kredit je odobren u ukupnom iznosu 1.355.223,- DEM uz kamatu 7,0%. U tijeku obavljanja revizije, dostavljena je zamolba Zagrebačkoj banci d.d., za dostavom podataka o odobrenim kreditima za kupnju dionica Društva za razdoblje od 1. siječnja 1993. do 31. prosinca 1998. Zagrebačka banka d.d. je dostavila dopis u kojem se navodi da nije u mogućnosti dostaviti tražene podatke s obzirom da se radi o povjerljivim podacima koje je dužna čuvati kao bankovnu tajnu, stoga nije bilo moguće utvrditi pod kojim uvjetima i na koji rok su krediti zaključeni.

4.3. Dionice iz portfelja Fonda

U skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća na Fond je preneseno, na ime naknade prijašnjim vlasnicima nekretnina 4 950 dionica nominalne vrijednosti 495.000,- DEM i 15 456 dionica nominalne vrijednosti 1.545.600,- DEM koje nisu prodane u postupku pretvorbe.

U razdoblju od 1993. do 1999. Fond je ustupio bez naplate 2 416 dionica 32 invalida Domovinskog rata i članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja. Rješenja o ustupanju dionica donesena su na temelju odredbi Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata.

Nakon što je Fond do konca 1994. ustupio bez naplate 2 399 dionica invalidima Domovinskog rata i članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja raspolagao je s 13 057 dionica Društva.

U skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda, Fond je objavio u Večernjem listu 9. studenoga 1994. poziv za javnu dražbu. Na dražbi održanoj 10. studenoga 1994. vlasništvo nad 13 057 dionica Društva nominalne vrijednosti 1.305.700,- DEM mogle su steći domaće pravne i fizičke osobe, te strane pravne osobe tako da ih na dražbi zastupa neki od registriranih članova Zagrebačke burze. Dionice su se mogle kupiti u paketima od 100 dionica, po nominalnoj vrijednosti dionica. U slučaju da se prodaju svi paketi kao posljednji paket nudio se nepotpuni paket istog društva s preostalim brojem dionica. S obzirom da se dionice Društva nisu prodale, Fond je 11. rujna 1995. na javnoj dražbi putem Zagrebačke burze ponudio dionice Društva kupcima koji posjeduju staru deviznu štednju ili su je kupili na sekundarnom tržištu.

Na skupštini Društva održanoj 17. lipnja 1995. donesena je odluka o otkupu vlastitih dionica koje su se nalazile u portfelju Fonda s namjerom da se ponude zaposlenima u Društvu.

Na temelju navedene odluke i rezultata dražbovanja 11. rujna 1995. Fond kao prodavatelj i Društvo kao kupac zaključili su ugovor o prodaji 13 057 redovnih dionica nominalne vrijednosti 1.305.700,- DEM što predstavlja 7,8% od ukupnoga broja dionica. Ugovorena cijena dionica u kunama određena je primjenom srednjeg tečaja Narodne banke Hrvatske na dan prodaje (1,- DEM = 3,69 kn) u iznosu 4.818.163,57 kn. Kupac se obvezao

ugovorenu cijenu platiti obveznicama Republike Hrvatske nastalim pretvaranjem deviznih depozita građana u javni dug u roku sedam dana od dana potpisivanja ugovora. Navedeni iznos plaćen je posredstvom Riječke banke d.d. 18. rujna 1995., ustupanjem potraživanja po oročenom deviznom depozitu po tečaju na dan plaćanja u iznosu 4.822.080,67 kn uz diskont od 40,0%.

Za jednu dionicu nominalne vrijednosti 100,- DEM plaćeno je 60,- DEM. Uplaćeno je 783.420,- DEM što u kunskoj protuvrijednosti na dan uplate iznosi ukupno 2.895.363,63 kn.

S obzirom da je Društvo steklo vlastite dionice prije obavljenog upisa usklađenja općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima nisu primijenjene odredbe članka 233. Zakona o trgovačkim društvima.

Koncem rujna 1997. Fond je u svom portfelju posjedovao 8 465 dionica Društva i to: 6 435 dionica stečenih na temelju raskida ugovora i 2 030 dionica stečenih obnovom postupka pretvorbe kada je povećana vrijednost društvenog kapitala.

Uprava Društva je u lipnju 1997. izvijestila članove nadzornog odbora o namjeri da u ime Društva članovi menadžerskog tima, kao fizičke osobe, podnesu ponudu za kupnju 8 465 dionica što predstavlja 5,1% ukupno izdanih dionica. Nadzorni odbor je na 16. sjednici održanoj 23. lipnja 1997. dao punu podršku upravi.

Menadžerski tim činilo je šest menadžera i to: Željko Vugrić, Ivica Župetić, Damir Crneković, Drago Vranić, Josip Kapša i Stjepan Ivančan. Članovi menadžerskog tima su zaključili 25. lipnja 1997. ugovor o zajedničkom podnošenju ponuda kojim su regulirali međusobna prava i obveze. Ugovorom je određeno koliko će koji član kupiti dionica i po kojoj nominalnoj cijeni. Ugovoreno je da će plaćanje Fondu obavljati svaki član za sebe. Na temelju punomoći menadžerski tim je zastupao Željko Vugrić.

Poziv za podnošenje ponuda za kupnju 8 465 dionica nominalne vrijednosti 100,-DEM po dionici Fond je objavio u Večernjem listu 31. svibnja 1997. Utvrđena je najniža cijena ponude u visini nominalne vrijednosti dionica u iznosu 3.032.500,00 kn (po tečaju na dan objave poziva). Ponudu su mogle podnijeti domaće fizičke i pravne osobe kao i strane pravne osobe. Rok za podnošenje ponuda bio je 25 dana od dana objavljivanja.

Željko Vugrić je u svoje ime i u ime pet menadžera, 25. lipnja 1997. dostavio Fondu ponudu za kupnju dionica Društva. Otvaranju ponuda bila je prisutna komisija od četiri predstavnika Fonda.

Komisija je utvrdila da je pristigla jedna ponuda Željka Vugrića i menadžera (dalje u tekstu: Željko Vugrić) o čemu je sastavljen zapisnik. Upravni odbor Fonda, na sjednici održanoj 15. srpnja 1997., donio je odluku o prihvaćanju ponude Željka Vugrića.

Fond i Željko Vugrić zaključili su 1. rujna 1997. ugovor o prodaji 8 465 dionica ukupne nominalne vrijednosti 846.500,- DEM. Ugovorena je cijena u iznosu 3.032.500,00 kn, odnosno 853.143,90 DEM. Prvi obrok što predstavlja 5,0% ugovorne cijene u iznosu 151.625,00 kn, odnosno 42.657,19 DEM kupac se obvezao uplatiti u roku sedam dana od dana sklapanja ugovora.

Preostali iznos 2.880.875,00 kn, odnosno 810.486,71 DEM trebao se plaćati u 30 polugodišnjih obroka s dospijecem prvog obroka 25. veljače 1998. Ugovorena je kamata u

visini eskontne stope Narodne banke Hrvatske. Radi osiguranja otplate kredita dostavljena je garancija Nava banke d.d. u visini 2,0% ugovorne cijene i 2 961 dionica Društva nominalne vrijednosti 296.100,- DEM što predstavlja 1,8% udjela u temeljnom kapitalu dano je u zalog. Društvo je Fondu dostavilo izvode iz knjige dionica iz kojih je vidljivo da se od ukupno založenih 2 961 dionice, 2 540 dionica odnose na otkupljene redovne, vlastite dionice Društva, a 421 dionica su otplaćene prvim obrokom (dionice s popustom).

Prvi obrok uplatio je Željko Vugrić, putem Nava banke d.d. u korist Fonda, na dan zaključenja ugovora u iznosu 151.625,00 kn, u protuvrijednosti 42.657,19 DEM

U studenome 1997. Ivica Župetić, jedan od članova menadžerskog tima, direktor Društva, podnio je Fondu zamolbu za odobrenjem popusta u visini 30,0% ugovorene cijene u slučaju prijevremene jednokratne otplate dionica. Upravni odbor Fonda na sjednici održanoj 17. veljače 1998. donio je odluku da se zahtjev prihvati i odobri popust u visini 30,0% na preostali dug na dan podnošenja zahtjeva. Fond je sa Željkom Vugrićem zaključio 16. ožujka 1998. dodatak ugovora o prodaji dionica Društva. Ugovoren je popust u visini 30,0% na ostatak duga u iznosu 2.968.651,95 kn. Kupac se obvezao prodavatelju uplatiti iznos 2.078.056,37 kn s uključenim popustom 30,0% u roku sedam dana od dana zaključenja dodatka ugovoru. Ostatak duga uz odobreni popust uplaćen je 24. travnja 1998. iz sredstava kredita Zagrebačke banke d.d.

Nakon raskida ugovora s malim dioničarima Fond je stekao 2 268 dionica Društva u 1998. i 989 dionica u 1999.

Na temelju odredbi članka 39. Zakona o privatizaciji, Pravilnika o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela, te odluke sa sjednice upravnog odbora Fonda od 10. studenoga 1998. Fond je zaključio ugovor o zamjeni dionica s društvom Fin Trade d.o.o. Ugovor o zamjeni dionica zaključen je 20. studenoga 1998.

Fond je zamjenom dionica stekao 14 441 dionicu društva Rivijera Holding d.d., Poreč, nominalne vrijednosti 300,00 kn po dionici, odnosno ukupne nominalne vrijednosti 4.332.300,00 kn, a društvo Fin Trade d.o.o., 5 020 dionica izdanih od pet društava ukupne nominalne vrijednosti 1.170.900,- DEM što po tečaju na dan zaključenja ugovora iznosi 4.332.300,00 kn. Navedenom zamjenom društvo Fin Trade d.o.o. je steklo između drugih dionica 2 268 dionica Društva, ukupne nominalne vrijednosti 226.800,- DEM.

U prosincu 1999. na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske, odredbi članka 23. Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 1999., te izjave Hrvatskih voda, Fond je obavio prijenos 972 dionice nominalne vrijednosti 100,- DEM po dionici iz svog portfelja na društvo GP Građevinar d.o.o., Čabar.

Ugovor o prijenosu dionica Društva zaključen je 10. siječnja 2000. Ugovorom je utvrđeno da su Hrvatske vode zaključile dodatak ugovora s poduzećem GP Građevinar d.o.o., 27. prosinca 1999. te je Fond obveze iz ugovora podmirio dionicama Društva. Na temelju ugovora društvo GP Građevinar d.o.o. je upisano u knjigu dionica kao vlasnik 972 dionice nominalne vrijednosti 97.200,- DEM.

Nakon što je Fond koncem 1999. ustupio bez naplate 17 dionica dvojici invalida Domovinskog rata u svom portfelju nije više posjedovao dionice Društva.

4.4. Dionice iz portfelja mirovinskih fondova

Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske stekli su nakon obavljene pretvorbe 7 728 dionica Društva.

Upravljanje i gospodarenje dionicama i udjelima u vlasništvu fondova je na temelju odluke upravnog odbora Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i odluke upravnog odbora Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske od 20. travnja 1993. povjereno društvu Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.d. za financiranje i investiranje, Zagreb (dalje u tekstu: Hrvatsko mirovinsko osiguranje).

Poziv za podnošenje ponuda za kupnju 7 728 dionica Društva iz portfelja fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja nominalne vrijednosti 772.800,- DEM objavljen je 1. veljače 1995. u dnevnom tisku. Prema zapisniku povjerenstva na objavljeni poziv dostavljene su dvije ponude, svaka za 50,0% ponuđene vrijednosti od društva Zagrebačke pekare Klara d.d., Zagreb i društva Tekstilpromet d.d., Zagreb. Ponuđena je kupnja dionica po nominalnoj vrijednosti, a plaćanje 10,0% u roku deset dana od dana zaključenja ugovora te preostali iznos u devet polugodišnjih obroka.

Ugovori o prodaji 7 728 dionica Društva nominalne vrijednosti 772.800,- DEM što predstavlja 4,6% temeljnog kapitala zaključeni su 13. travnja 1995. s oba ponuditelja. Ugovorom o prodaji dionica zaključenim između Hrvatskog mirovinskog osiguranja i društva Zagrebačke pekare Klara d.d., ugovorena je prodaja 3 864 dionica Društva nominalne vrijednosti 386.400,- DEM, a s društvom Tekstilpromet d.d., ugovorena je prodaja preostalih 3 864 dionica Društva nominalne vrijednosti 386.400,- DEM, odnosno ugovorena je prodaja ukupno 7 728 dionica u protuvrijednosti 772.800,- DEM.

Ugovorima je određeno da se 10,0% ugovorne cijene, odnosno iznos 38.640,- DEM uplati u roku deset dana od dana potpisa osnovnog ugovora, a ostatak u devet jednakih polugodišnjih obroka.

Kupci su se obvezali uplaćivati ugovorene obroke u kunama po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. U slučaju zakašnjenja ugovorena je zatezna kamata u iznosu 6,0% godišnje. Radi osiguranja otplate dionica, društva su se obvezala dati u zalog 10,0% ugovorene cijene uplaćene na ime prvog obroka. Rok dospjeća prvog od devet obroka dospio je na naplatu 1. studenoga 1995., a posljednji 1. studenoga 1999. Ugovoreno je da kupci dionica ne mogu bez pristanka Hrvatskog mirovinskog osiguranja, otuđiti ili opteretiti dionice do otplate cjelokupnog iznosa ugovorene cijene.

Do travnja 1998. kupci su otplatili i stekli 4 636 dionica, a 3 092 dionice su ostale neotplaćene. Društvo je dogovorilo sa svojim poslovnim partnerima, društvom Tekstilpromet d.d., Zagreb i društvom Zagrebačke pekare Klara d.d., Zagreb, da daljnju otplatu dospjelih obroka preuzme tadašnji predsjednik nadzornog odbora Društva, Jurica Pavelić.

Društvo je 6. travnja 1998. uputilo Hrvatskom mirovinskom osiguranju zahtjev za davanje suglasnosti da otplatu obroka s rokovima dospjeća iz osnovnih ugovora, preuzme predsjednik nadzornog odbora Jurica Pavelić.

Hrvatsko mirovinsko osiguranje kao prodavatelj i kupci društvo Zagrebačke pekare Klara d.d., Zagreb i društvo Tekstilpromet d.d. Zagreb, te Jurica Pavelić kao preuzimatelj duga

po osnovnim ugovorima su 27. travnja 1998. zaključili dodatke osnovnih ugovora. Dodacima ugovorima Jurica Pavelić je preuzeo sva prava i obveze iz osnovnih ugovora.

S obzirom da su stjecatelji do zaključenja dodataka po osnovnim ugovorima u potpunosti otplatili 4 636 dionica ($2\ 318 \times 2 = 4\ 636$), nominalne vrijednosti 463.600,- DEM i na njima stekli vlasništvo, Jurica Pavelić se obvezao jednokratnom uplatom otplatiti 3 092 neotplaćenih dionica ($1\ 546 \times 2 = 3\ 092$), nominalne vrijednosti 309.200,- DEM. Preuzimatelj duga je ostvario popust 30,0% u iznosu 92.760,- DEM za jednokratnu otplatu te je uplatom iznosa 216.440,- DEM stekao vlasništvo na 3 092 dionice. Plaćanje je obavljeno u ugovorenom roku. Dozvole za upis dionica izdane su 25. svibnja 1995.

Nakon navedenih prijenosa 7 728 dionica iz portfelja fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika i individualnih poljoprivrednika stekli su: društvo Zagrebačke pekarnice Klara 2 318 dionica ili 1,4% od ukupnog broja dionica, društvo Tekstilpromet d.d. Zagreb 2 318 dionica ili 1,4% od ukupnog broja dionica, te Jurica Pavelić 3 092 dionice ili 1,8% od ukupnog broja dionica.

4.5. Prodaja vlastitih dionica

Društvo je u rujnu 1995. na temelju odluke uprave, uz suglasnost nadzornog odbora steklo 13 057 vlastitih dionica nominalne vrijednosti 1.305.700,- DEM što predstavlja 7,8% temeljnog kapitala radi daljnje prodaje zaposlenicima.

U ožujku 1997. Fond je na temelju dodatne procjene odobrio povećanje vrijednosti temeljnog kapitala Društva u iznosu 1.495.355,00 kn, odnosno 418.400,- DEM, što čini 4 184 dionice nominalne vrijednosti 100,- DEM. Na šestoj redovnoj skupštini Društva održanoj 7. lipnja 1997. donesena je odluka o povećanju kapitala Društva za 4 184 dionice u vrijednosti 1.495.355,00 kn, što odgovara protuvrijednosti 418.400,- DEM, a istodobno je donesena odluka o smanjenju kapitala Društva povlačenjem 4 184 vlastitih dionica u iznosu 418.400,- DEM.

Prema odredbama članka 343. Zakona o trgovačkim društvima odluka o smanjenju temeljnoga kapitala podnosi se sudu radi upisa u sudski registar, a što nije učinjeno.

U skladu sa zakonskim odredbama 8 873 dionice su ponuđene na otkup zaposlenicima Društva. Na oglasnoj ploči Društva 9. lipnja 1997. objavljena je ponuda za otkup vlastitih dionica. U oglasu je navedeno da se nudi na prodaju 8 873 vlastitih dionica nominalne vrijednosti 100,- DEM po jednoj dionici po cijeni 60,0% od nominalnog iznosa, plativo u kunama po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate. U propisanom roku od sedam dana ponude je dostavilo 36 ponuditelja (zaposlenika Društva). Ponuditelji su bili zainteresirani za kupnju 25 761 dionice ukupne nominalne vrijednosti 2.576.100,- DEM što je za 1.688.300,- DEM, odnosno 290,3% više od raspoloživog broja dionica.

Društvo nije obavilo proporcionalno umanjenje svim ponuditeljima prema kojem je 17 moglo upisati 247 dionica, a 19 ponuditelja 246 dionica. Pogodovalo se manjem broju ponuditelja koji su upisali iznad 300 dionica. Jednom ponuditelju se omogućio upis i kupnja 1 704 dionica Društva.

Društvo kao prodavatelj je 10. srpnja 1997. zaključilo s 31 kupcem ugovore o prodaji 8 873 vlastitih dionica Društva nominalne vrijednosti 887.300,- DEM.

Kupci su se obvezali Društvu uplatiti 60,0% ugovorne vrijednosti dionica u protuvrijednosti 532.380,- DEM, odnosno 1.899.479,00 kn (po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan zaključenja ugovora). Ugovoreno je da dioničari na ime prvog obroka uplate 20,0% od ugovorene cijene u roku osam dana od dana zaključenja ugovora, a ostatak u 11 godišnjih obroka s rokom dospijeaća 18. srpnja tekuće godine. Za slučaj neplaćanja ugovorene su zakonske zatezne kamate. Obroci su se mogli uplatiti i prije rokova dospijeaća. Prvi obrok uplaćen je u ugovorenom roku 17. srpnja 1997. u iznosu 379.895,56 kn uplatama na blagajnu i žiro račun Društva. Zaključenjem ugovora i uplatom prvog obroka ugovorene cijene dioničari su stekli na temelju ugovora pravo sudjelovanja i glasovanja na skupštini Društva i pravo na isplatu dijela dobiti. Potraživanja Društva s osnova prodaje vlastitih dionica podmirena su do 2001. zajedno s kamatama u iznosu 1.848.585,90 kn.

4.6. Stjecanje dionica većinskog vlasnika

Na temelju ugovora o prijenosu dionica zaključenih 29. svibnja 2001. između društva Mercator Pula d.o.o. Pula, kao kupca i 414 dioničara kao prodavatelja, društvo Mercator Pula d.o.o. je steklo 135 334 dionice Društva, ukupne nominalne vrijednosti 13.533.400,- DEM ili 81,1% udjela u temeljnom kapitalu.

U skladu s odredbama članka 3. Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava pravna ili fizička osoba koja po bilo kojoj osnovi, osim nasljeđivanjem stekne dionice jednog izdavatelja, a tim stjecanjem broj glasova u glavnoj skupštini izdavatelja koji joj pripada prijeđe 25,0% od ukupnog broja glasova u glavnoj skupštini izdavatelja, obvezna je o stjecanju odmah obavijestiti Komisiju za vrijednosne papire Republike Hrvatske te u roku sedam dana od dana stjecanja objaviti ponudu za preuzimanje.

Društvo Mercator Pula d.o.o., objavilo je 6. i 13. lipnja 2001. u dnevnom tisku i Narodnim Novinama ponudu o preuzimanju otplaćenih dionica Društva. Ponuđena je cijena po dionici u kunskoj protuvrijednosti 100,- DEM, po tečaju Zagrebačke banke na dan plaćanja. Rok važenja ponude bio je 30 dana od dana objavljivanja. Ponuditelj se obvezao ponudbenu cijenu isplatiti u gotovini u roku osam dana od isteka roka važenja ponude. Dioničari koji su bili voljni prihvatiti navedenu ponudu trebali su do isteka važenja ponude dionice koje su imali u vlasništvu pohraniti kod depozitara. Kao depozitar je određen Sektor investicijskog upravljanja Privredne banke Zagreb d.d. Ponudom je određeno ukoliko ponuditelj ne plati dionice u ugovorenom roku za plaćanje, dioničar je mogao povući pohranjene dionice kod depozitara. Povlačenje pohranjenih dionica imao je učinak odustanka od prihvaćanja ponude. U roku je pohranjeno 21 416 dionica nominalne vrijednosti 2.141.600,- DEM, a ponuditelj je nakon isplate nominalne vrijednosti dionica preuzeo pohranjene dionice.

Nakon preuzimanja pohranjenih dionica, društvo Mercator Pula d.o.o. je posjedovalo 156 750 dionica ukupne nominalne vrijednosti 15.675.000,- DEM ili 93,9% udjela u temeljnom kapitalu. Izvješće o preuzimanju Društva dostavljeno je Komisiji za vrijednosne papire Republike Hrvatske 16. srpnja 2001.

Društvo Mercator Pula d.o.o., Pula je upisalo kod Trgovačkog suda u Zagrebu 2. srpnja 2001. promjenu tvrtke i sjedišta u Mercator-H d.o.o., Velika Gorica.

Na 11. izvanrednoj sjednici Društva održanoj 10. rujna 2001. donesena je odluka o povećanju temeljnog kapitala kada je usvojena i odluka o preoblikovanju dioničkog društva u

društvo s ograničenom odgovornošću. Temeljni kapital povećan je s iznosa 62.115.300,00 kn za iznos 4.628.700,00 kn, tako da nakon povećanja iznosi 66.744.000,00 kn. Temeljni kapital Društva podijeljen je na 166 860 poslovnih udjela. Nominalni iznos svakog udjela Društva povećan je s 372,00 kn za 28,00 kn, tako da nakon povećanja nominalni iznos udjela iznosi 400,00 kn. Povećanje kapitala je obavljeno iz revalorizacijskih rezervi Društva.

U studenome 2001. zaključen je ugovor o pripajanju Društva društvu Mercator-H d.o.o. Upisom pripajanja pripojenog Društva društvu preuzimatelju u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu na društvo Mercator-H d.o.o. prešla je cijela imovina, prava i obveze, te zaposlenici pripojenog Društva.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME PRIPAJANJA DRUŠTVU MERCATOR-H D.O.O. I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme pripajanja Društva društvu Mercator-H d.o.o.

Pregled vlasničke strukture, koji je sastavljen na temelju ugovora o pripajanju društvu Mercator-H d.o.o. Velika Gorica, daje se u tablici broj 4.

Tablica broj 4

Temeljni kapital Društva na dan 31. prosinca 2001.

Redni Broj	Udjeličar	Broj udjela	Vrijednost u kn
1.	Mercator-H d.o.o., Pula	161 521	64.608.400,00
2.	Fond	5 012	2.004.800,00
3.	Zumbulka Pavišić	168	67.200,00
4.	Jane Vujnović	150	60.000,00
5.	Anđelka Smolčić	4	1.600,00
6.	Slavica Bačurin	5	2.000,00
Ukupno		166 860	66.744.000,00

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Društvo je sastavljalo temeljne financijske izvještaje za poslovne godine u razdoblju od 1991. do 2001. Podaci o poslovanju za razdoblje od 1993. do 2001. prema financijskim i revizorskim izvještajima dani su u tablici broj 5.

Tablica broj 5

Usporedni podaci o poslovanju Društva za razdoblje od 1993. do 2001.

u kn

Rbr.	Naziv	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.	2001.
I	Aktiva	110.265.336,00	128.538.845,00	126.136.138,00	134.401.202,00	153.374.494,00	166.910.974,00	172.339.889,00	190.207.686,00	180.511.857,00
1.	Dugotrajna imovina	92.273.422,00	90.351.506,00	87.703.555,00	89.885.473,00	104.598.079,00	112.606.576,00	109.625.021,00	121.350.280,00	106.159.283,00
2.	Kratkotrajna imovina	17.991.914,00	38.167.339,00	38.432.583,00	44.515.729,00	48.776.415,00	54.304.398,00	62.714.868,00	68.857.406,00	74.352.574,00
3.	Plaćeni troškovi budućeg razdoblja	-	20.000,00	-	-	-	-	-	-	-
II	Pasiva	110.265.336,00	128.538.845,00	126.136.138,00	134.401.202,00	153.374.494,00	166.910.974,00	172.339.889,00	190.207.686,00	180.511.857,00
1.	Kapital	63.423.486,00	60.605.221,00	62.115.300,00	62.115.300,00	62.115.300,00	62.115.300,00	62.115.300,00	62.115.300,00	66.744.000,00
2.	Pričuve	33.676.019,00	36.580.590,00	26.736.779,00	27.253.014,00	27.557.927,00	27.974.334,00	28.597.186,00	29.173.912,00	24.902.358,00
3.	Dugoročne obveze	-	-	2.599.618,00	3.530.258,00	6.859.923,00	13.146.680,00	4.383.860,00	18.318.894,00	-
4.	Kratkoročne obveze	12.941.335,00	27.607.687,00	30.833.446,00	39.775.582,00	50.302.436,00	57.401.764,00	68.483.455,00	72.120.054,00	88.228.235,00
5.	Odgođeno plaćanje troškova	138.190,00	60.533,00	104.897,00	932.678,00	1.784.096,00	912.944,00	3.226.089,00	1.329.645,00	16.209.613,00
6.	Zadržana dobit	7.168,00	-	-	-	-	398.696,00	452.010,00	452.010,00	453.730,00
7.	Vlastite dionice	-	-	-	-2.894.209,00	-	-	-	-	-
8.	Kapitalna dobit	-	-	-	-	500.624,00	500.624,00	500.624,00	500.624,00	500.624,00
9.	Dobit/gubitak tekuće godine	79.138,00	3.684.814,00	3.746.098,00	3.688.579,00	4.254.188,00	4.460.632,00	4.581.365,00	6.197.247,00	-16.526.703,00
III	Ukupni prihodi	75.801.721,00	189.677.187,00	219.881.154,00	226.608.711,00	264.716.723,00	272.128.013,00	296.687.017,00	325.659.277,00	371.626.481,00
IV	Ukupni rashodi	75.722.583,00	185.992.373,00	216.135.056,00	222.920.132,00	260.462.535,00	267.667.381,00	292.105.652,00	319.462.030,00	388.153.184,00
V	Dobit ili gubitak	79.138,00	3.684.814,00	3.746.098,00	3.688.579,00	4.254.188,00	4.460.632,00	4.581.365,00	6.197.247,00	-16.526.703,00
VI	Dividenda	-	3.337.200,00	3.229.863,00	3.383.666,00	3.837.780,00	3.837.780,00	4.004.640,00	5.840.100,00	-
VII	Dividenda po dionici	-	20,00	21,00	22,00	23,00	23,00	24,00	35,00	-
VIII	Broj zaposlenih	459	472	477	480	508	477	530	579	555

Društvo je u razdoblju od 1993. do 2000. ostvarivalo dobit, a za 2001. iskazan je gubitak u iznosu 16.526.703,00 kn. Skupština Društva donijela je odluke o načinu raspodjele dobiti Društva. U razdoblju od 1993. do 2000. Društvo je isplaćivalo dividendu od 20,00 kn do 35,00 kn po dionici.

U 1993. broj zaposlenih u Društvu bio je 459. U razdoblju od 1993. do 2001. broj zaposlenih se postepeno povećavao. U 2001. broj zaposlenih bio je 555.

Iz tablice broj 5 vidljivo je da se vrijednost dugotrajne i kratkotrajne imovine povećavala tijekom promatranog razdoblja. Obveze su bile najveće u 2000. kada su dugoročne obveze iznosile 18.318.894,00 kn, a kratkoročne obveze iznosile su 72.120.054,00 kn. U 2001. ostvareni su najveći prihodi u iznosu 371.626.481,00 kn koji su u odnosu na ostvarene prihode u 1993. veći za 490,2%. Isto tako u 2001. ostvareni su najveći rashodi u iznosu 388.153.184,00 kn koji su u odnosu na ostvarene rashode u 1993. veći za 512,6%.

U bilanci Društva sa stanjem na dan 31. prosinca 2000. (zadnja godina prije pripojenja društvu Mercator-H d.o.o.) iskazana je vrijednost aktive u iznosu 190.207.686,00 kn. Odnosi se na vrijednost dugotrajne imovine u iznosu 121.350.280,00 kn, zalihe u iznosu 42.404.667,00 kn, potraživanja u iznosu 13.254.711,00 kn, te financijsku imovinu i novac na računu i blagajni u iznosu 13.198.028,00 kn. Iskazana vrijednost pasive u iznosu 190.207.686,00 kn odnosi se na kapital i pričuve u iznosu 98.439.093,00, obveze u iznosu 89.538.948,00 kn, odgođeno plaćanje troškova u iznosu 1.329.645,00 kn i dugoročna rezerviranja u iznosu 900.000,00 kn. U računu dobiti i gubitka za 2000. iskazani su prihodi u iznosu 325.659.277,00 kn, rashodi u iznosu 319.462.030,00 kn, te dobit u iznosu 6.197.247,00 kn.

Tijekom godina ulagano je u materijalnu imovinu Društva: kupljeni su novi poslovni prostori, obnavljane prodavaonice, te nabavljana oprema (oprema za trgovine, rashladni uređaji, klima uređaji, računalna oprema i dr.). Tako je kupljen poslovni prostor na lokaciji Tržni centar, Velika Gorica površine 969,57 m² od čega površina veličine 623,02 m² predstavlja zamjenu prostora, a za preostalih 346,55 m² plaćeno je 892.219,- DEM. Poslovni prostor stavljen je u uporabu 1997. zajedno s pripadajućom opremom i uređajima. U 1998. stavljen je u uporabu građevinski objekt i oprema prodajno - skladišnog prostora građevnog materijala na lokaciji Štuki, a u 1999. stavljen je u uporabu prodajno-ugostiteljski objekt Sajmišna b.b. Na temelju ugovora o preuzimanju duga u iznosu 1.100.000,00 kn iz svibnja 1999. Društvo je došlo u posjed šest prodavaonica Poljoprivredne zadruge Turopolje, Vukovina. U 2000. otvorene su četiri prodavaonice u iznajmljenom prostoru, dvije u Kaptol centru, Zagreb i dvije u Vrbovcu.

Skupština je imenovala revizorsku tvrtku Discordia audit d.o.o. koja je obavila reviziju poslovanja i financijskih izvještaja Društva za 1993. Revizori su izrazili mišljenje da bilanca na dan 31. prosinca 1993. istinito i fer prikazuje financijsko stanje Društva, a za računu dobiti i gubitka, te izvještaj o promjenama u financijskom položaju nisu izrazili mišljenje iz razloga što nisu obavljali reviziju Društva za 1992. Skupština je za 1994., 1995., 1996. 1997., 1998. 1999., 2000. i 2001. imenovala revizorsku tvrtku Concordia audit d.o.o. Revizori su za sve godine izrazili mišljenje da financijski izvještaji istinito i fer prikazuju financijsko stanje Društva.

U okviru nematerijalne imovine Društvo je 1. siječnja 1993. iskazalo goodwill u iznosu 1.973.973.000.- HRD odnosno 3.987.000,- DEM uz primjenu tečaja 495.- HRD za 1,- DEM. Usporedbom knjigovodstvene vrijednosti temeljnog kapitala, s vrijednosti kapitala kako ga je procijenila Agencija proizašla je razlika u iznosu 3.987.000,- DEM. Upravni odbor Društva je ocijenio da knjigovodstvena vrijednost materijalne imovine na dan 31. prosinca 1992. predstavlja tržišnu fer vrijednost te da je ne treba dodatno povećavati. Stoga je razlika vrijednosti procijenjene imovine na temelju rješenja Agencije i knjigovodstvene vrijednosti, proknjižena kao nematerijalna imovina, odnosno goodwill. U skladu s računovodstvenim politikama Društva goodwill se ne amortizira prvih deset godina, a učinak revalorizacije u 1993. evidentiran je kao prihod od neto-monetarnog položaja.

Prema izvještaju o obavljenoj reviziji temeljnih financijskih izvještaja za 1995. evidentiranje razlike između procijenjene i knjigovodstvene vrijednosti kapitala kao goodwill rezultiralo je nerealnim iskazivanjem vrijednosti dugotrajne imovine. Da bi se udovoljilo preporukama Hrvatskog odbora za računovodstvene standarde imenovana je komisija za procjenu dugotrajne imovine na dan 1. siječnja 1995.

Nakon procjene evidentirane su sljedeće promjene na dugotrajnoj imovini: povećana je vrijednost zemljišta u Pokupskom za 111.200,00 kn, uz smanjenje vrijednosti goodwilla za isti iznos, povećana je sadašnja vrijednost građevinskih objekata za 14.413.477,00 kn, uz smanjenje vrijednosti goodwilla za isti iznos, a preostali goodwill u iznosu 8.681.346,00 kn isknjižen je na teret drugih rezervi.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Sloboda, Velika Gorica.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih propisa.

Postupci revizije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI i kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Sloboda, Velika Gorica, obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom je utvrđeno:

- U razdoblju od 1995. do 2000., prijenosi dionica obavljani su zaključivanjem ugovora između ustupatelja i stjecatelja. U navedenom razdoblju zaključeno je s 15 stjecatelja 39 ugovora o prijenosu 5 692 dionice, od kojih 2 964 nisu bile otplaćene. Stjecatelji su stekli pravo vlasništva i upisani su u knjigu dionica, a ustupatelji su i nadalje ostali obveznici prema Fondu, iako nisu bili vlasnici dionica. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, prema kojem je trebalo za prijenos neotplaćenih dionica sastaviti ugovor o prijenosu između ustupatelja i stjecatelja u obliku javno ovjerene isprave. Jedan primjerak ugovora stjecatelj je bio dužan dostaviti Fondu.
- U skladu s odredbama Zakona o privatizaciji, osobe koje su zaključile ugovor o kupnji dionica uz popust uz obročnu otplatu imale su pravo na izmjenu ugovora uz uvjet otplate ugovorene vrijednosti u roku 20 godina. Fond je 22. listopada 1996. s dioničarima zaključio ugovore kojima je produžen rok otplate utvrđen osnovnim ugovorom s pet na 20 godina.

Člankom 32. Zakona o privatizaciji, određeno je da kupac dionica uz obročnu otplatu ima pravo otplatiti preostale obroke u jednokratnom iznosu prije isteka ugovorenog roka. Jednokratnom uplatom prije ugovorenog roka kupci su mogli ostvariti popust određen člankom 32. Zakona o privatizaciji. U razdoblju od travnja 1996. do prosinca 2000., 32 kupca dionica, koji su s Fondom zaključili dodatke ugovora prenijeli su na devet stjecatelja 4 549 dionica od kojih 2 422 nisu bile otplaćene. Ugovori o prijenosu nisu dostavljeni Fondu. Stjecatelji nisu otplatili preostali dug u roku šest mjeseci od dana zaključivanja ugovora, čime nije postupljeno u skladu s odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji. Stjecatelji su ostvarili popust na koji su pravo imali mali dioničari, iako su jednokratno plaćanje obavili u drugoj, četvrtoj i petoj godini nakon zaključenja ugovora, što nije u skladu s odredbama članka 32. stavka 2. Zakona o privatizaciji.

Razvojnim programom za razdoblje od 1992. do 1996., nisu predviđena investicijska ulaganja, već promjene u organizaciji prodaje koje bi omogućile ostvarenje planiranih ciljeva bez dodatnih financijskih ulaganja. Predviđeno je ostvarenje neto dobiti svake godine u iznosu 25.200.000.- HRD ili 458.181,82 DEM prema tečaju 55.- HRD za 1,- DEM, odnosno ukupno u razdoblju od pet godina u iznosu 126.000.000.- HRD ili 290.909,09 DEM.

Društvo je ostvarilo ciljeve predviđene razvojnim programom. U razdoblju nakon pretvorbe obavljana su investicijska ulaganja i poslovanje je tehnološki modernizirano, povećan je broj zaposlenika s 525 koncem 1991. na 555 koncem 2001. i ostvarena je predviđena dobit u razdoblju od 1993. do 2000.

S obzirom na navedeno, ostvareni su ciljevi privatizacije predviđeni odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji, brži gospodarski razvitak u uvjetima tržišnog gospodarstva i očuvanje produktivne zaposlenosti uz stvaranje novih radnih mjesta.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Zakonski predstavnik pravne osobe se nije očitovao na izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije.

Prema odredbama članka 7. stavak 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku osam dana od dana njegovog primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19.

Ovlašteni državni revizori:

Irena Ostojić, dipl. oec.

Ines Stegić, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____
(žig i potpis)

SLOBODA, VELIKA GORICA

1. Radnički savjet:

Branko Haraminčić, predsjednik, članovi: Stjepan Banić, Ivan Kundih, Latinka Jambrek, Stjepan Lončar, Stjepan Novosel, Antun Roginić, Josip Kapša, Zdenka Potnar, Stjepan Huđin, Biserka Robić, Marica Hrvačić, Nevenka Miličević, Ljiljana Navračić, Branko Zrnčić, Karmela Šakić i Franjo Stepančić

2. Upravni odbor:

Željko Vugrić, od 24. siječnja 1993 do 11. studenoga 1995.

Jurica Pavelić, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Stjepan Havidić, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Zvonko Tičarić, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Ivan Klenović, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Drago Vranić, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Josip Kapša, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

3. Nadzorni odbor:

Zdravko Lučić, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Latinka Jambrek, od 24. siječnja 1993. do 11. studenoga 1995.

Stjepan Ivančan, od 24. siječnja 1993. do 10. rujna 2001.

Jurica Pavelić, od 11. studenoga 1995. do 10. rujna 2001.

Jakob Medved, od 11. studenoga 1995. do 10. rujna 2001.

Stjepan Havidić, od 11. studenoga 1995. do 10. rujna 2001.

Drago Vranić, od 11. studenoga 1995. do 10. rujna 2001.

Josip Kapša, od 11. studenoga 1995. do 10. rujna 2001.

Branko Haraminčić, od 11. studenoga 1995. do 10. rujna 2001.

Ivan Vrbančić, od 8. lipnja 2000. do 29. svibnja 2002.

Mitja Marinšek, od 10. rujna 2001. do 29. svibnja 2002.

Stanislav Brodnjak, od 10. rujna 2001. do 29. svibnja 2002.

Petar Ivanović, od 10. rujna 2001. do 29. svibnja 2002.

4. Direktor ili uprava:

Stjepan Havičić, direktor od 4. veljače 1991. do 24. siječnja 1993.,
v.d. direktora od 24. siječnja 1993. do 12. veljače 1993.

Ivica Župetić, direktor od 12. veljače 1993. do 29. svibnja 2002.

Željko Vugrić, zamjenik direktora od 11. studenoga 1995. do 29. svibnja 2002.